

DEURNE-ZUID : HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT , H. PIUS X , SINT-JOZEF EN SINT- ROCHUS.

HEILIGE PIUS X

**Vrijdag 14 augustus. HH. Pontianus, paus, en Hippolytus, priester.
17.00 u. Avondviering.**

**Zaterdag 15 augustus. TENHEMELOPNEMING VAN MARIA;
11.15 u. *Plechtige hoogmis.* Fam. Griesbach, Norman, Katherine,
Elisabeth, Suzan. Fam. De Luycker, Marcel, Gabrielle, Marie-Pierre.**

**Zondag 16 augustus Twintigste Zondag door het jaar.
11.15 u. *Plechtige hoogmis.* Zlm. Rita Verreijt.**

**Zaterdag 22 augustus. H. Maria Koningin.
17.00 u. Avondviering.**

**Zondag 23 augustus. Eenentwintigste Zondag door het jaar.
11.15 u. *Plechtige Hoogmis.* Jgt. Ghislaine Mertens, Zlm. Rita Verreijt.**

SINT-ROCHUS

**Vrijdag 14 augustus. HH. Pontianus, paus, en Hippolytus, priester.
08.00 u. Ochtendviering.
18.00 u. Avondviering.**

**Zaterdag 15 augustus. TENHEMELOPNEMING VAN MARIA.
08.30 u. *Ochtendviering*
09.30 u. *Plechtige Hoogmis.* Zlm. Roger en Corneel Neeckx , Zlm. Pastoor
Luc Van de Wouwer, zijn Armand, Léonie Van Aken, ouders en zuster.**

**Zondag 16 augustus Twintigste Zondag door het jaar.
08.30 u. *Ochtendviering*
09.30 u. *Plechtige Hoogmis.* Zlm. Frederik Embrechts, Zlm. Lydie Van den
Eynde, Zlm. Alice Dams en Zlm. Juliette Bruyninckx.**

**Maandag 17 augustus.
08.00 u *Ochtendviering***

**Dinsdag 18 augustus.
08.00 u. *Ochtendviering*
19.00 u *Avondviering***

**Woensdag 19 augustus. H. Johannes Eudes en Z. Louï's Fraryn, pr.
8.00 u. *Ochtendviering*
19.00 u. *Avondviering***

**Donderdag 20 augustus. H. Bernardus van Clairvaux, abt.
8.00 u. *Ochtendviering***

**Vrijdag 21 augustus. H. Pius X, Paus.
08.00 u. *Ochtendviering*
19.00 u. *Avondviering***

**Zaterdag 22 augustus. H. Maria Koningin.
08.00 u. *Ochtendviering*
18.00 u. *Kinder- en gezinsviering.***

Zondag 23 augustus. Eenentwintigste Zondag door het jaar.

08.30 u. Ochtendviering

09.30 u. Hoogmis. Zlm. Alice Dams en Zlm. Juliette Bruyninckx.

In deze vakantietijd eens dromen over vroeger...

Wij gingen niet op reis maar wel op tocht naar de bergen...!

Ken je ze nog de Sint-Jansberg, de Wezenberg, de Piottenberg, de Kattekensberg en de Drie Boomkesberg?

Laat ons het eens over vroeger hebben.

En met vroeger bedoel ik meer dan zestig jaar geleden. Heel Deurne-Zuid was toen nog Sint-Rochusparochie. De noordelijke grens was de Herentalse vaart, zuidelijk het vliegveld, westelijk Borgerhout en oostelijk Borsbeek. In dat gebied heersten er toen een pastoor met drie onderpastoors die samen met een meid op de pastorie woonden. Wij kenden toen maar één jeugdbeweging, de Jongensbond voor de jongens en de Madeliefjes voor de meisjes.

Het kan eventueel zijn dat er ergens nog andere waren, maar moest dat zo zijn, dan kenden wij die toch niet, of werden ze voor ons geheim gehouden. De doelstelling was heel simpel, jonge katholieke mensen vormen, geen meelopers maar voorvechters.

De middelen waren even simpel, jeugdlokalen waar men samenkwam voor vorming, bidden en het zingen van godsdienstige en strijdliederen. Het motto was heel duidelijk een gezonde geest in een gezond lichaam. Dat lichaam werd vooral gevormd door mars, sport en spel.

Mars was soms een beetje op het militaristische af, ook met trommels, vlaggen en wimpels. Sport was heel sterk prestatiegericht, vooral atletiekproeven. Achter de jongensschool lag er een veldhandbalterrein, wel heel speciaal in die tijd, hier werd er nog bijna nergens handbal gespeeld maar in een buurland wel. Spelen waren heel sterk gericht op lopen en uithouding, kampen en vechten met een foulard vanachter in ons broek. Men haalde veel inspiratie in de middeleeuwen voor de burchtspelel waarbij met zware houten tafels burchten in de turnzaal gebouwd werden waar men klokken in verdedigde, dus vechten maar. Of men bouwde met die tafels een toren tot aan de plafond, boven zat dan een kasteelheer, geblinddoekt met een juttzak vol stro te zwaaien met de sleutels van zijn burcht tussen de benen. Het doel van het spel was simpel, verover die sleutels zonder dat je door die zak van de toren werd getimmerd. Toch herinner ik me bij al die "geweld" spelletjes nauwelijks kwetsuren.

De autobaan E313 vanuit Antwerpen richting Herentals en verder bestond toen alleen nog maar op tekentafels want van computers was toen nog geen sprake. De E313 is de op een na oudste snelweg van België. Na de aanleg van de E40 werd eraan begonnen in 1956.

Voor ons als kinderen was die aanleg een grote attractie. Allerlei machines waar wij het bestaan niet eens van kenden deden bij ons hun intrede. In 1958 werd het eerste deel Antwerpen-Herentals geopend. De autobaan werd niet ingereden door auto's maar door fietsers, namelijk het wereldkampioenschap 100 km tijdrijden per ploeg dat in Herentals georganiseerd werd. De rest werd in de eerste helft van de jaren '60 afgewerkt.

Dus in de periode voor de E313 was er op die plaats voornamelijk niets dan velden. En wij gingen via een zandweggetje als kleine knapen te voet op tocht naar het Sint-Janskapelletje. Het is een zandstenen kapel in gotische stijl gebouwd in het begin van de 16de eeuw. Oorspronkelijk was ze omgeven door een wal, de zogenaamde Sint-Jansberg.

Eerst was ze toegewijd aan Sint-Jan de Krijter, later aan Sint-Jan Baptist en Sint-Jan Evangelist. In 1787 werd alles rond de kapel genivelleerd en werden er beuken en eiken geplant. In 1935 werd de kapel gerestaureerd naar een ontwerp van architect Jan Sel.

Sinds maart 2019 is de kapel bouwkundig erfgoed. Wij kenden dus Sint-Janskapelletje omgeven door grote uit de kluiten gewassen beuken en eiken. Soms was de kapel maar een pleisterplaats op weg naar de Rode dreef in Wijnegem. Wanneer men de brug van Wijnegem overging had men rechts een bosrijk gebied rond de Rode dreef.

In de periode tussen 1859 en 1914 werd er rond Antwerpen een fortengordel aangelegd om de stad te beschermen tegen bombardementen en te vrijwaren van bezetting. Er was een binnen- en een buitengordel. De binnengordel bestond uit 8 forten, de Brialmontforten.

Meestal bestonden ze uit een aarden wal op een bakstenen onderbouw met daarvoor een vestingsgracht. De buitengordel van de forten lag op ongeveer 20 km van de stad, bv; het fort van Oelegem.

Uiteindelijk bleek het allemaal nutteloos. In 1930 begon men dan ook al met de afbraak en zo ontstonden de Wezenberg en Piottenberg waar wij op gingen ravotten. De vestinggrachten en de Brialmontforten hebben plaats gemaakt voor het aanleggen van het tracé van de Antwerpse ring en de Singel.

Nog een andere berg bij ons fel in trek, was de Kattekensberg. De Kattekensberg was gelegen op de katerheide in Mariaburg. De wijk was reeds in de 19de - 20ste eeuw gepromoot als ontspanningsoord voor de gegoede burgers van Antwerpen. In de periode 1902-1914 was er zelfs een smalspoortramlijn tussen Ekeren station en de Kattekensberg. Op het kruispunt van de Kapelsesteenweg en de Molenweg stond de Katerheidemolen. Gebouwd in 1774. Door de jaren werd alles meer gedemocratiseerd en wij hebben er leuke herinneringen aan. Het is nu nog altijd een ontspanningsgebied en van de molen schiet alleen de romp nog over.

Maar voor ons was toch wel de aantrekkelijkste berg de Drieboomkesberg. Hij is gelegen midden in de bossen, vlakbij de Trappistenabdij van Westmalle. Tijdens een konvooislag in 1703 op de berg beloofde een gewonde soldaat bij redding daar een kapel te bouwen.

In 1705 werd de kapel voltooid, maar in 1800 werd ze door een orkaan vernield. De kapel werd niet terug opgebouwd maar de verering ter plekke voor Onze Lieve Vrouw is gebleven.

In 1954 werd al het vijfde beeld geplaatst op de berg. De berg kan nog altijd bezocht worden.

Westmalle was nogal ver om te voet te gaan, dus reden we met de Boerentram. De eerste reed in 1884, de laatste in 1968.

Als we dan toch in Westmalle waren combineerden we de Drieboomkesberg met nog een ander monument, het Marmerenven. Vroeger waren er vele vennen in de Brechtse heide doordat er op sommige plaatsen ondoordringbare lagen waren in de bodem. Ze waren zelden dieper dan één meter. Het Marmerenven was het grootste, er waren ook ijzeren roeiboten waar we zeeslag mee speelden. In de winter werd erop geschaatst. Het Marmerenven is gelegen aan de Abdijlaan, bij de Trappistinnen. Het is nu privé eigendom.

Ik hoop dat een aantal lezers, zoals ik met mijn ogen toe een aantal dingen terug beleefde.

Als het u beviel, laat eens iets weten!!!

Ward Wené,
Geschreven op de Vlaamse Nationale feestdag,
11 juli 2020.

HELIGE LODEWIJK VAN MONTFORT

HEILIGE PIUS X

HOOGFEEST TENHEMELOPNEMING VAN ONZE LIEVE VROUW ...

In onze Provincie is dit het Feest voor alle Moeders, Moederkensdag.

Laat het ook dit jaar voor ons een héél speciale dag worden.

Moeders, laat je maar eens écht in de bloemekes zetten,

jullie hebben inderdaad een héél grote inbreng

voor het geluk en de vreugde in onze gezinnen.

Mogen we op deze dag ook samenkomen in onze kerk

en bidden voor Gods zegen over onze moeders en onze gezinnen.

Laten we er samen een onvergetelijke Hoogdag van maken.

We hebben elkaar hierbij héél hard nodig !!!

SINT-JOZEF

Zondag 9 augustus 11u45 Eucharistieviering met voorganger Fred Sels

Zaterdag 15 augustus 11u45 Eucharistieviering –

Pol Hendrix is celebrant van dienst.

Hoogfeest Maria-Ten-Hemelopneming

Zondag 16 augustus 11u45 Eucharistieviering met voorganger Pol Hendrix

De predikatie zal verzorgd worden door Frie Ooms.

Zondag 23 augustus 11u45 Eucharistieviering met voorganger Pol Hendrix

Alle vieringen zullen plaats vinden in de grote kerk.

Ingang langs de rechterzijde.

Uitgang langs het Mariabeeld van Antoon Luyckx (kaarsjes) en oude doopvont.
Ontsmettingsproducten zullen beschikbaar zijn.

Mondmasker is verplicht.

Jan Lenaerts, koster

SINT-ROCHUS

WE HEBBEN GELOVIG AFSCHEID GENOMEN VAN

Constant Vranken, weduwnaar van Yvonne Slosse,
geboren te Hoboken op 18 augustus 1928 en overleden te Deurne
op 1 augustus 2020, Herentalsebaan 454.

We bieden aan familie en vrienden onze innige deelneming aan.

AAN ALLE MOEDERS EN HEEL FIJNE MOEDERKESDAG ...

Laten we ook dit jaar onze moeders op een héél speciale manier
in de bloemekes zetten !!!

Moeders, ge weet wat jullie betekenen voor onze families. Jullie zijn
inderdaad niet weg te denken.

Geluk zit inderdaad in héél kleine dingen

en in de eerste plaats moeten we het vinden thuis.

Maak op deze dag ook even tijd om naar onze kerk te komen

en er weer een heel fijne viering mee te maken.

Ook hierbij hebben we elkaar héél hard nodig !!!

ERNA BEZORGDE DEZE MOOIE TEKST, WAARVOOR HEEL VEEL DANK !!!

Een krans van licht

1 januari 2020. En we wensten elkaar een gelukkig en vooral een gezond nieuw jaar. We leefden nog onbezorgd in een sfeer dat er wel voor elk probleem een oplossing werd gevonden. Ondertussen weten we beter. Voor velen, zowel jongeren als ouderen, lijkt 2020 al een verloren jaar. Hoe fantastisch de vorderingen zijn die de wetenschap maakt, we zijn duidelijk op grenzen gestoten. Eerst werden we getroffen in onze vrijheid. Die werd serieus beperkt en als kleine kinderen moesten we terug leren "gehoorzamen". We leerden hoe ons te beschermen tegen een onzichtbare vijand. Ondertussen lopen we in een boog om elkaar heen. Ondanks onze variëteit aan mondmaskers worden we zelfs

een beetje jaloers op onze trouwe viervoeters, de hondjes, die nog niet gemuilkorfd worden.

Meer en meer kunnen we - gelukkig - beroep doen op de digitale mogelijkheden die er zijn om met elkaar in contact te blijven en ons te informeren. Toch kan dit de echte, warm menselijke contacten niet vervangen. We realiseren ons meer dan ooit dat

niemand een eiland is en dat we mekaar allemaal hard nodig hebben.

Bij de eerste golf die over ons heen kwam, was er nog hoop. Als we allemaal erg ons best deden en strikt de opgelegde maatregelen volgden, zou er licht zijn aan het einde van de tunnel. Men zag de cijfers van besmetting meer en meer verminderen. Daarom komt nu de tweede golf voor velen nog harder aan.

De economie krijgt het steeds harder te verduren. Verveling, innerlijke onrust, eenzaamheid en zelfs angst steken weer de kop op. Aan ons geduld lijkt een einde te komen. En er zijn inderdaad vele redenen om bang te zijn, we kunnen de kop niet in het zand steken. Toch moeten wij aanvaarden en leren met heel deze situatie om te gaan.

Gelukkig zijn wij als christenen vertrouwd met het “Wees niet bevreesd” waarmee Jezus zijn volgelingen meer dan eens toesprak. Het tegenovergestelde en hét medicijn tegen angst is toch vertrouwen. Vertrouwen in de Bron van waaruit wij leven. Die Bron die ons kracht en energie geeft en die wil dat wij leven ten volle. Erkennen dat de angst er is, dat is heel normaal, maar er zich door laten meeslepen of niet dat hebben we zelf in handen. Er is een horizon, er is hoop en vertrouwen dat het beter wordt.

Laten we intussen toch niet vergeten te leven en te genieten van de kleine dingen. Een mooie bloem, muziek, een spannend boek, misschien een lekker ijsje (vergeet maar even die corona-kilootjes !).

Het woord “Corona” betekent een krans van licht rond de zon, te zien tijdens een volledige zonsverduistering. Meer symbolisch kan het toch niet. Achter de duisternis zit altijd het licht!

EDDY VAN WAELDEREN BEZORGDE ME DEZE TEKST ...

Oud... én wijs!

Ze had een heel actief en geëngageerd leven achter de rug. ‘Ja, zegde de vrouw, ik heb echt bergen verzet. Maar nu heb ik het gevoel dat ik enkel kruimels verleg... maar... *glimlachend*... af en toe is daar een goudkorreltje bij.’

Een vriend op 'raambezoek' aan de kamer van een vrouw in de afdeling voor dementerenden: 'Zet maar streepjes voor al de knuffels die je nog te goed hebt na de coronacrisis...' Waarop de vrouw antwoordt: 'Dat onthou ik wel...'

Enkele dagen later zegt diezelfde vrouw tot haar vriend: 'Zolang jij mij graag blijft zien, kan corona mij gestolen worden...'

Een vrouw klaagt over de eenzaamheid die haar zwaar valt. Op een bepaald moment zegt ze: 'Ik weet wel wat ik zou kunnen doen: naar een andere eenzame stappen... Maar ik heb gene poef!'

Een jonge verpleegkundige is zorgzaam het haar van een oudere vrouw aan het wassen. Heel spontaan zegt ze: 'Soms zou ik wel eens van plaats willen wisselen'. Waarop de vrouw antwoordt: 'Dat zou ik eens graag doen: in uw haar roefelen...'

Bij Herman Andriessen las ik dit vleugje humor:

"Nadat ik gevallen ben, hebben ze hier zo'n kastje aangesloten. Als ik op de knop duw, dan komen ze kijken. Ze hebben de sleutel. Mijn fijne, Heilige huis; mijn huis van vroeger. En nu zit er een." Een eigen weg te gaan. Ouderen en spiritualiteit, Kampen, Ten Have, 2004, p kastje met een licht dat knippert, en een kleiner kastje om mijn nek. Maar goed; elk schip heeft reddingsboeien aan boord, zolang het blijft drijven vind ik het goed. 41

Of deze kleine anekdote met een diepere levensles:

"Ooit bezocht ik een abdij en moest in de kerk voorbereidingen treffen waarbij ik de liturgische boeken nodig had. Ik kon ze niet vinden. In de kerk zat een oude monnik in gebed. Ik kuchte bescheiden en van op afstand. Geen reactie. Ik kwam wat dichterbij en kuchte nogmaals. Nog geen reactie. Dan tikte ik hem voorzichtig op de schouder en zei: 'Mag ik u even storen?' Hij keek op en antwoordde vriendelijk: 'Ik laat mij nooit storen. Zegt u het maar.'

Wie in deze eenzaamheid is, is niet afgesloten voor de wereld. Maar 'hij laat er zich niet door storen'. Hij gaat aandachtig met de dingen om, maar deze halen hem niet

uit de geestelijke ruimte. Het is een eenzaamheid waarin de dingen van het leven een plaats hebben gekregen.” (p.135)

Aan het slot van een langer stukje over 'zinnig ouder worden' schrijft Edith Cardoen: Wijsheid neemt graag de vorm aan van een milde humor en van een rustig genieten van het goede en het schone, die zich blijvend openbaren in de gewone dagelijkse belevingen. In het besef dat alles snel voorbij gaat en dat veel van hun zorgen en bekommernissen toch maar relatief zijn, doen wijze mensen als kinderen die zeepbellen blazen: steeds opnieuw zijn ze verwonderd en genieten ze van de kortstondige schittering.

En wie gelovig is zal in zijn levensavond met Felix Timmermans tot de grote Heer van het leven kunnen zeggen:

'Ik ben de stenen pijp
die ieder uur kan breken en elke dag voor U
een nieuwe zeepbel blaast'

Ervaring en betrokkenheid. Over zinnig ouder worden,

Tielt ,Lannoo, 1990

EEN HEEL DIKKE PROFICIAT AAN DE MENSEN VAN DE BEHEERAADE VAN FAMILIA ...

Tijdens de lockdown hebben de mensen van Familia niet stil gezeten. Er werd zelfs héél hard gewerkt en de resultaten zijn héél bijzonder. We mogen terecht zeggen dat Familia is vernieuwd. Het valt onmiddellijk op als je binnenkomt. De gang, het café, de biljartzaal, de grote zaal, het podium, de tuin ... Het doet deugd dit allemaal te zien. Laten we er nog héél lang samen van genieten !!!

WEBSITE

Alle info kan u ook op het web nalezen, surf naar:
<http://www.st-rochus.be/>

Wenst U ook wekelijks het Parochieblad
met héél veel nieuws
over de parochies van Deurne-Zuid ?
Stort dan Euro 38.00
op BE05 9796 3101 1475
Parochieblad
Deurne

VOOR DE PAROCHIEBLADEN VAN DEURNE-ZUID ...

Wens je zelf eens een artikel te schrijven voor het parochieblad.
Aarzel niet en stuur het naar

Fons Houtmeyers alfons.houtmeyers@gmail.com
Heel veel Dank bij voorbaat !!!